

[Indenrigsministeren.]

Lejlighed — jeg tænker her paa Enker, som det ærede Medlem nævnte —, skulde betragtes som enlige Personer, hvis de senere selv vil leje en Lejlighed. Jeg mener, de maa falde ind under Bestemmelserne om Personer, der tidligere har haft større Lejlighed, og altsaa ikke under Bestemmelserne om enlige Personer. I det hele taget maa jeg gaa ud fra, at vi kan blive enige om at fastslaa visse Principper for, hvordan man skal gaa frem ved Fortolkningen her, hvor der naturligvis kan opstaa Tvivlsspørgsmaal.

Et andet Spørgsmaal, som har været draget frem, er Spørgsmaalet om, hvorvidt Grundejerne skulde have Ret til Renter af de Penge, der maa betaales ved Anskaffelse af Brændsel saa lang Tid i Forvejen, som det er nødvendigt i disse Aar. Det er deroverfor anført, at Grundejerne paa et andet Felt har en betydelig Fordel, nemlig ved den Forudbetaling af Huslejen, som finder Sted, og at det derfor vel ogsaa meget godt kan begrundes, at de tager den Udgift paa sig, som følger med, at Brændselet maa købes i saa god Tid, og at Penge skal bindes i Brændsel i større Omfang end tidligere. Jeg tror dog, at den foreslaaede Bestemmelse sagligt set er meget vel begrundet.

Bestemmelsen om, at man ikke ved frivillig Overenskomst kan faa Lov til at sætte Lejen op, tror jeg ligeledes maa siges sagligt at være særdeles velbegrundet. Det maa erkendes, at Lejeren under de givne Forhold er den svage Part, og at der meget vel kan lægges et Tryk paa Lejeren, som kan føre til, at den paagældende gaar ind paa en Forhøjelse, som maaske ikke er rimelig. Jeg tror ikke, man gaar nogen berettiget Interesse for nær ved at fastslaa i Loven, hvad alle maa være enige i: at den frivillige Forhøjelse af Lejen ikke maa betyde, at den for Lejeren ugunstige Situation benyttes til at fremtvinge Forhold, som er imod Lovgivningens Hensigt.

Jeg tror, det bliver nødvendigt, naar vi tager Enkeltværelser med ind under Lovgivningen, at der gives Kommunerne Adgang til at nedsætte Nævn. Jeg vil anse Arbejdet for uoverkommeligt, hvis man ikke kan faa Folk, der i de enkelte Tilfælde kan tage ud og undersøge Forholdene, og som kan overtage det Arbejde, som ellers vilde paahvile Kommunalbestyrelserne; disse har i Forvejen faaet paalagt meget Arbejde, ogsaa paa disse

Omraader, under de særlige Forhold, vi lever under.

Jeg skal ikke sige mere om de Spørgsmaal, der har været fremme her under Forhandlingen. Jeg haaber, at vi maa kunne blive enige om de væsentligste af de Bestemmelser, som Lovforslaget indeholder, og jeg glæder mig over at høre, at der fra alle Sider er givet Tilsagn om, at man vil medvirke til, at Lovforslaget hurtigt kan gennemføres.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Jensen-Broby har Ordet for en kort Bemærkning.

Jensen-Broby: Den højtærede Minister sagde, der meget vel kunde lægges et Tryk paa Lejeren for at faa ham med til en frivillig Overenskomst. Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, hvad det er for et Tryk. Ejeren har jo ingen Mulighed for at sige Lejeren op og har derfor ingen Tvangsmidler, hvormed han kan faa Lejeren til at gaa ind paa en Overenskomst.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Valdemar Sørensen: Maa jeg gøre det ærede Medlem Hr. Jensen-Broby opmærksom paa, at der Landet over findes mange Tusinde Lejligheder i Ejendomme med 1 Lejlighed foruden Ejeren egen, som ikke er beskyttede mod Opsigelse. Der kan i hvert eneste af disse Lejemaal udøves stærkt Tryk, og der bliver udøvet stærkt Tryk, paa de paagældende Lejere for at faa dem til at gaa ind paa Lejeforhøjelse.

Indenrigsministeren (Jørgen Jørgensen): Til det ærede Medlem Hr. Jensen-Broby vil jeg gerne sige, at den Omstændighed, at en Lejer i Øjeblikket ved, at det er omtrent udelukket for ham at faa en Lejlighed et andet Sted, kan let føre til, at den paagældende er villig til at gaa ind paa Forhøjelse for at undgaa Ting, som dog alligevel en Lejer kan komme ud for, og som vil føre ud i Tilstande for den paagældende, som ingen her ønsker, og som heller ikke er i Overensstemmelse med det, den foreliggende Lovgivning tilsigter. Jeg vil derfor alligevel tro, at det er rimeligt, at Bestemmelsen fastholdes, idet den ikke vil komme de Grundejere til Skade, der har et godt Forhold til deres Lejere,